

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד בר"ה

ערב שבת קודש פרשת דברים
ד' אב ה'תש"ע
הפטרה: חזון ישעיהו
גליון מז

דבר העורך

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן, במדבר, בערבה, מול סוף, בין פארן ובין תופל ולבן, וחצרות ודי זהב" – פירש רש"י הקדוש: לפני שהן דברי תוכחות, ומנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום בהן, לפיכך סתם את הדברים והזכירן ברמז, מפני כבודם של ישראל:

במדבר – שאמרו ישראל "מי יתן מותנו במדבר".
בערבה – שחטאו בערבות מאוב בבעל פעור. **מול סוף** – על מה שאמרו בבואם לים סוף "מבלי אין קברים במצרים וכו'". **בין פארן ובין תופל ולבן** – הוכיחם על מה שאמרו על המן [שהוא לבן] "ונפשנו קצה בלחם הקלוקל", ועל מה שעשו במדבר פארן על ידי המרגלים. **וחצרות** – במחלוקת של קרח. **ודי זהב** – הוכיחם על חטא העגל.

למדים אנו מהנהגתו של משה רבינו ע"ה, שגם כאשר אדם רוצה להוכיח את חברו, מוטל עליו להזהר לשמור על כבודו, ולא לפגוע בו. וכאשר רוצה להשפיע על הזולת ומתכוון להוכיחם לשם שמים – אין שום היתר לזלזל ולפגוע בכבודם.

מסופר על מרן הסטייפלר זי"ע, שפעם בא אליו אדם הרחוק מתורה, וביקש ברכה לכלבו החולה. הרב לא רצה לסלקו כדי שלא יתבייש, ומצד שני לא רצה לברך כלב. מה עושה גדול הדור במצב כזה? אמר לו הרב: חייב אני לדעת את שם אמו כדי שאוכל לברך אותו. ומאחר שלא ידע זאת בעליו, ביקש הרב שילך לברר ויחזור, אך כמוכן שלא חזר...
יזכינו ה' לכבוד כל אחד מישראל לפי כבודו ומעלתו, ולאהבת ישראל בשלימות, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	20: 26	19: 10
21: 02	20: 28	19: 26
20: 59	20: 30	19: 18
21: 00	20: 26	19: 23
20: 57		

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

"ה' אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרוב" – רואים אנו שמשה רבינו מדמה את כלל ישראל לכוכבים. וצריך להבין מדוע אנו משולים לכוכבים?! אפשר להסביר עניין זה על פי מה שכתב מוהרנ"ת ז"ל בתחילת ספרו הקדוש [ליקוטי הלכות], שכל יהודי חייב לחפש ולמצוא בעצמו נקודות טובות, מעשים טובים ומצוות שעשה בעבר, ועל ידי זה יחייה ויריים את עצמו. כי היצר הצורר, מחפש להפיל את האדם ב"דעת", ולהביא אותו ליאוש, חס ושלום, כאילו אין תקוה, ושהוא מלוכלך בעוונות וחטאים, חס ושלום, והאדם אכן מתייאש ונופל בדעתו, ואז, גם התורה והמצוות שהיה יכול לעשות, מאבד אותם חלילה, וכל זה מחמת יאוש.

אמר רבינו ז"ל, שכל ההצלחה של היצר הרע במה שמכשיל את האדם באיזו עבירה – אינו בעבירה עצמה, אלא בשברון לב שאחרי העבירה. ואם האדם נכשל במה שנכשל, חס ושלום, ומיד מתחזק בשמחה ומשתדל לחזור לדרך ה', ויעשה אחר כך תשובה על מה שפגם – היצר הרע לא הרויח כלום בעבירה, כי החטא הוא השברון לב שאחרי העבירה. רבינו, שלא טעם מעולם טעם חטא, העיד על עצמו ואמר, שגם אם חלילה היה נכשל בעבירה החמורה ביותר, מיד היה מתחזק בשמחה, ואחר כך היה עושה תשובה על זה. כי עיקר הצלחת היצר, זה לשבור את רוחו של האדם. אבל כשאדם מתחזק ורואה בעצמו נקודות טובות, אז אפילו שהיצר הרע מראה לאדם כמה הוא גרוע, והאדם מתחזק כנגדו על ידי הנקודות הטובות שמוצא בעצמו.

הנקודות טובות נקראות בשם **כוכבים**, כי הכוכב מאיר דוקא כשיש חושך, כך גם הנקודות טובות מאירות דוקא בחושך הרוחני שהאדם נמצא בו. ועוד טעם שהנקודות טובות נקראות כוכבים, כי בין כוכב לכוכב יש חושך, כך גם אצל היהודי – יתכן שבין נקודה לנדקוה תהיה לו חלילה נפילה [חושך]. אבל בכל זאת היהודי "מאיר" על ידי הנקודות טובות. וזהו מה שמשבח משה רבינו את כלל ישראל, וקורא אותם בשם "כוכבים", לרמז שבכל יהודי יש נקודות טובות, ועבודתינו היא לחפש אותן, ועל ידי זה להיות מאירים באותן הנקודות טובות, ועל ידי זה נכנע הרע [החושך] שבין הנקודות טובות [הכוכבים]!

ה' יזכינו להיות מאירים באותן נקודות טובות, ולהכניע את החושך הרוחני, ולזכות לשפע גדול בגשם וברוח, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

אב

י' - ר' משה עזרא מזרחי
י"א - ר' שמעון אגסי, ר' יצחק יוסף זילבר, ר' שמחה זיסל זיו
ט' - 1942 שנים לחורבן בית המקדש, ר' עמרם בן דיוואן
י' - יששכר בן יעקב אבינו ע"ה, ר' דון יצחק אברבנאל
י"ב - עליית אליהו הנביא לשמים, ר' יוסף לבטון

דברי הרב יעקב הרצברג שליט"א

ימי 'בין המצרים', שתחילתם בצום י"ז בתמוז וסופם בצום ט' באב, הם ימים רוויים בצער וכאב שעברו על עם ישראל במשך הגלות מאז שחרב בית המקדש, ולכן מתאבלים על החורבן בימים אלו יותר. אמנם המושג של להתאבל על בית המקדש רחוק מאיתנו מאד, ומעטים ויחידים סגולה מרגישים באמת מה הוא הדבר שאבד לנו, שעליו בוכים כל כך. על מנת לקרב את הדבר אלינו, שנבין את מהות הימים האלה, צריכים לדעת שהם לא ימי עצבות חלילה, אלא ימים של געגועים וכיסופים לדבר שבאמת חסר לנו. למרות שמצוה לככות על החורבן, אין הבכיה צריכה להיות מתוך עצבות חלילה, כי ידוע שהעצבות מזיקה מאד, ואסור להיות בעצבות בשביל איזו סיבה שלא תהיה, אלא עיקר הבכיה היא בכיה שבאה מתוך געגועים עמוקים. ובעצם ימים אלו ובפרט בט' באב, הם הזדמנות לעסוק בעבודת ה', ימים של געגועים וכיסופים לטוב האמיתי שהיה לנו ואבד מאיתנו.

רבי נתן מברסלב, תלמידו המיוחד של רבי נחמן, היה נכנס בערב תשעה באב לתוך מרתף סגור והיה בוכה שם עד צאת הכוכבים של יום המחרת, והיה אומר שאין דבר אחר שיוכל לקרר קצת את תבערת לבו וגעגועיו, מלבד ט' באב ותיקון הצות. אל מה רבי נתן התגעגע כל כך? ובעצם, אל מה אנחנו מתגעגעים? הרי כולנו בודאי מתגעגעים למשהו. כל אחד מרגיש את זה בכל מיני זמנים בחייו, אלא שאין אנו יודעים להגדיר אל מה אנו מתגעגעים ומה חסר לנו באמת. לדוד המלך ע"ה, זה היה פשוט מאד, כמו שהוא אומר: "ואני, קרבת אלהים לי טוב", כי הבין בפשטות שהטוב האמיתי שיש, זה להיות קרוב להקדוש ברוך הוא. גם אנחנו, בכל הדברים שאנו עושים כדי שיהיה לנו טוב, אם נתבונן היטב עמוק פנימה, נראה שבעצם אנחנו מחפשים את קרבת האלקים, כי הטוב שאנו מחפשים הוא אור ה', שהוא המקור לכל הטוב שבכל דבר בעולם. בפנימיות שלנו, אנו מתגעגעים שיאיר את אורו, טובו ורחמנותו בלבנו ועל כל העולם. ולהארה זאת זוכים על ידי "דעת", כי הדעת משרה שלום ושלחה, ושמה פנימית אמיתית בלבו של האדם, כמו שנאמר על ידי הנביא, שכאשר תרבה הדעת בעולם, אז ישרור שלום נפלא, ככתוב: "וגר זאב עם כבש, ונמר עם גדי ירבץ. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר ה' כי מלאה הארץ דעה את ה'". אם כן, הגעגועים הם ל"דעת", שפירושו לראות ולהרגיש את ה' והשגחתו הרחומה בכל דבר ודבר.

עתה אפשר להסביר את האבל מהאובדן של בית מקדשינו, כי ה"דעת" היתה ניתנת להשגה בקלות בזמן שבית המקדש היה קיים, מכיון שבבית המקדש האיר אור ה' בצורה מוחשית, עד שכל מי שהיה נכנס לשם היה מתמלא בדעת ושמה ברחמנות ורוח טובה, ודבר זה היה קורה באופן מידי לכל אחד, בלי הבדל של מדרגה רוחנית אחת או אחרת. בעצם קיומו של בית המקדש, היה אמור להתפשט אור הדעת בעולם עד לגאולה השלימה, אך מאחר ובעוונותינו לא זכינו לזה וחרב בית המקדש – ירד חושך נורא לעולם, חושך שמונע אותנו ואת כל הבריאה מלהנות מאורו וטובו של הבורא הרחמן, ועל זה אנו בוכים. אמנם יש עוד אופן לזכות לדעת, והוא על ידי שמתקרבים לצדיקים שזכו לאמונה בשלימות, כמו שכתוב: "כל מי שיש בו דעת כאילו נבנה בית המקדש בימיו", כי אותו אור שהאיר בבית המקדש, שהוא אור הדעת, הוא מאיר ושוכן אצל הצדיקים יחידים הדורות.

פניני הזהר לשבת קודש

אסור לקרוא בספר תורה, אלא רק אחד לבדו, וכולם מקשיבים ושותקים, כדי שישמעו הדברים מפיו כאילו קיבלו אאת התורה באותה שעה מהר סיני. מי שוקרא בתורה, צריך שיהיה אחד עומד לידו ושותק, שלא ישמע אלא רק דיבור אחד לבדו ולא שני דיבורים. לשון קודש היא אחת, והוא אחד, לכן לא שני דיבורים. ואם נמצאים שנים בספר תורה [כלומר שני סומכים], זהו חסרון של סוד האמונה, וחסרון כבוד התורה נמצא בספר תורה. צריך שיהיה קול אחד, מתרגם אחד, וסוד זה – קליפה ומח.

כולם שותקים ואחד קורא, שכתוב (שמות כ): "וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר". הוא יתברך למעלה, וכל העם למטה, שכתוב (שמות יט): "ויתיצבו בתחתית ההר", וכתוב: "ומשה עלה אל האלהים". והקורא בתורה, ישים לבו ורצונו לאותם דברים, ושהוא שליח רבונן בסידורם של הדברים הללו להשמיע לכל העם, שהרי הוא עומד כדוגמא עליונה. משום כך, מי שעולה לקרוא בתורה – יסדר אותם דברים בראשונה בביתו, ואם לא, לא יקרא בתורה. מניין לנו? מאותו דיבור, שטרם ישמיע תורה לעם הקדוש, מה כתוב? "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה", ואחר כך "ויאמר לאדם הן יראת ה' היא חכמה וגו'" (איוב כח).

עצות מפוררות

חורבן בית המקדש

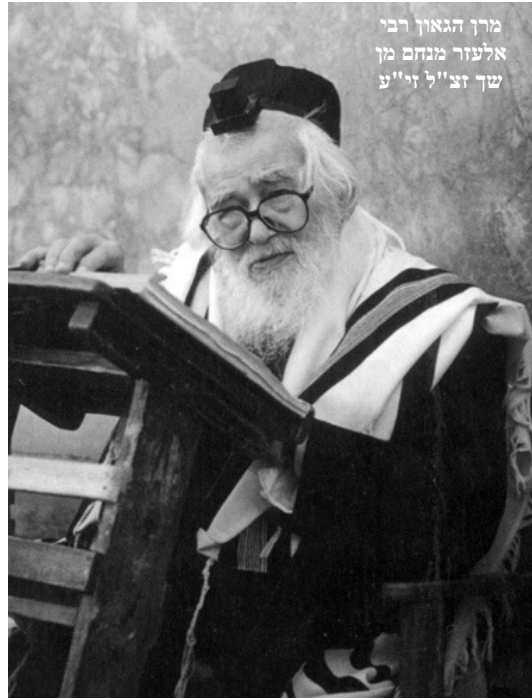
רבינו ז"ל אמר: בעתים הללו שכבר ארך עלינו הגלות, ו-ה' יתברך מצפה בכל עת לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשינו, ראוי לנו שלא לעכב, חס ושלום, בניין בית המקדש, רק להשתדל בבניינו. על כן מאד צריכים להזהר לקום בחצות בכל לילה, ולהיות מתאבל מאד על חורבן בית המקדש, כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב בית המקדש, ואפילו אם לא, אז אולי מעכב עתה בחטאינו את בניין בית המקדש, ונחשב גם כן כאילו גרם להחריבו, ועל זה יבכה ויתאבל מאד בכל לילה בחצות, ועל ידי זה נחשב כאילו הוא משתדל בבניין בית המקדש. ועל ידי זה יזכה להתקרב אל האמת, דהיינו להתקרב אל צדיקים ויראים וכשרים אמיתיים, שהם עיקר הפאר, החן, היופי והאמת של העולם, ועל ידי זה יהיו נפתחות עיניו ויסתכל על עצמו בכל המדות איך הוא אוהז בהן, ויזכה לשוב בתשובה על כל המדות הרעות, ויזכה לדעת ולהכיר את שמו הגדול יתברך.

מהרה"ת ז"ל היה מרבה לדבר עם אנשי שלומינו בעניין קימת חצות, והפליג מאד במעלת הזוכה לומר בכל לילה סדר תיקון חצות. פעם אחת התבטא ואמר: כמו שהגאולה הראשונה היתה בחצות לילה, כמו כן הגאולה האחרונה תהיה בזכות אלו האנשים אשר קמים בכל לילה בחצות, ובוכים על חורבן בית המקדש, ועל העלמת והסתרת הצדיקים האמיתיים.

דקדוק בקריאת שמע בזמנה

הוא נטל את ידיו, התישב והחל לספר לאותו מקורב: "דע לך, כי בהיותי בחור צעיר, עוד בטרם הגעתי למצוות, הקפדתי הקפדה יתרה על זמן קריאת שמע, לבל אפסיד חס ושלום את מצוות קריאת שמע בזמנה, כדעת המגן אברהם. ובאחד הלילות, שבתי עייף מאד לביתי, בחוץ היה קור רועי טיפוסי המתאים לוובוילניק בעת החורף, ואמי הצדקת העירה אותי בבוקר מוקדם לבל אאחר זמן קריאת שמע, עייפותי היתה כה גדולה שלא הבחנתי והמשכתי לישון עוד מעט, ולאחר זמן מה כשקמתי, נדהמתי לראות כי הפסדתי את זמן קריאת שמע לפי המגן אברהם. מאותו לילה, קיבלתי על עצמי בקבלה גמורה, שלא אשן בצורה שהכרית תהיה למרגלות ראשי בצורה נוחה שבה אשן שינה חזקה, ובכך אני עלול להפסיד בשנית זמן קריאת שמע, ולכן קיבלתי על עצמי, שהכרית תהיה בתחתית הראש, ובהיות שראשי יהיה שמוט מעט, לא אוכל כך לנום שינה עמוקה, וכך לא אוכל להפסיד לעולם זמן קריאת שמע. ברוך ה', עד עתה לא חרגתי מקבלה זו, וכי רוצה אתה להפסידני שלא אעמוד בקיום קבלה זו כל חייהי??"

מרן הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל זי"ע

היה זה באחד מלילות שבת קודש, בשארית ימיו של מרן הגאון רבי אלעזר מנחם מן שך זצ"ל, ראש ישיבת פונוביז', הוא ביקש מאחד ממקורביו שהיה עמו, שיקח אותו למיטתו לנום מעט, ואכן הוא עלה על מיטתו לנום מעט לשנת הלילה הקצרה. כעבור זמן מה, נכנס אותו מקורב לחדרו של הרב, והוא הבחין ששינתו אינה נוחה, כי הכרית עליה הניח את ראשו היתה מונחת בתחתית הראש ומעליה הגב, וכך היה ראשו שמוט מעט, וזה גרם לו להרים ולהוריד את ראשו וכך לא היתה שינתו עמוקה. אותו מקורב חשב, כי לטובת הרב יסיט מעט את הכרית למעלה לראשו להטיב שינתו, וכך עשה. אלא שלהפתעתו, הרב הבחין בכך והתעורר מיד, והשיב חזרה את הכרית לאותו מקום שהיתה קודם לכן. המקורב שחש לא בנה, אמר לרב, שרוצה הוא שיוכל הרב לישון טוב יותר ולכן העלה במעט את הכרית. השיב לו לו הרב: "וכי חפץ אתה להכשיל אותי?!"

אותו מקורב, שעמד נפעם למשמע אוזניו, ומלותיו נעתקו, והוא עצמו שנודע בקירבתו לרב, הביע התפעלות רבה כיצד הרב הסתיר עובדה זאת מכל סובביו במשך כל חייו. הרב לא ייחס עניין בדבר, קם והחל בתלמודו כשיגרת יומו...

המקורב לא הבין למה התכוון הרב, מדוע מכשיל אותו בכך שמעלה במעט את הכרית למעלה מראשו?! הוא ביקש את סליחת הרב, תוך שקולו היה שבור. משהבחין בכך הרב,

לא יבנה ירושלים עד שיהיה שלום בין ישראל

אין בית המקדש נבנה עד שיפלה הגאולה

העוסק בהלכות עבודה, כאילו נבנה בית המקדש בימיו

מספר א' מביתר: צרה נוראה פקדה אותי – מיד לאחר הלידה של בתי, התגלה אצלה מום קשה מאד בלב, והיא נלקחה מיידית לסדרת טיפולים מייגעת ועברה ניתוח לב פתוח, שלאחר כשלונו, הרימו הרופאים את ידיהם ואמרו שאין סיכוי, "המצב אבוד". אינני חסיד ברסלב, אך חברי שידעו מכחו של רבינו נחמן בציונו הקדוש באומן לפעול ישועות, רצו מאד לעזור לי, ושכנעו אותי לנסוע עמם לראש השנה, שהיה בסמוך למקרה. "מה יש לי להפסיד?" הרהרתי בלבי, והסכמתי. ברוך ה', אחרי התפילה הנרגשת בציון וימי ראש השנה המיוחדים הללו, נחתתי בארץ [תרתי משמע], ונגשתי לבית החולים, ובכח האמונה שיש תקוה בזכות הצדיק, שכנעתי את הרופאים, במאמצים עזים, לערוך לבתי ניתוח נוסף. ואכן, בחסדי ה' יתברך, הניתוח הצליח באופן שהדהים את הרופאים. ולאחר זמן קצר, בתי "האבודה" החלימה, והיום, ברוך ה', היא בריאה ככל האדם!

- לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות 02-9950000
- גמ"ח קונטרסים ודיסקים 052-3476706
- גמ"ח לימוד לעילוי נשמת 052-3635951
- גמ"ח תפילין 054-7280433
- מוהל מוסמך ירא שמים 08-9743529
- שידוכים לשם שמים 02-5810010
- מוקד הישועות 1-800-255-522

רבי משה שיינפלד אמר: "אנו זקוקים לחסידי ברסלב, שיכתבו על הקירות כדרך שעשו בגטו ווארשא – 'יהודים, אל תיפלו ביאוש, אין יאוש בעולם כלל'".

לקראת חודש אלול הבעל"ט הישיבה במודיעין מזמינה אליה בחורים, חילים ובוגרי צבא רציניים המעוניינים ללמוד ולהתקדם בעבודת ה' מתוך שמחה ודיבוק חברים לפרטים והרשמה יש לפנות לרה"ש: 057-2298914

לאחרונה, אני משתדל מאד בתפילה ולימוד תורה, וגם עושה שעה התבודדות, ואינני מרגיש שום התקדמות, ושההתקדמות שלי לא פועלת כלום.

מה עושים?

שאלה מעניינת, ובודאי היא מעסיקה צעירים רבים המתמודדים עם בעיה מעין זו. התשובה לכך נעוצה בדברי רבינו ז"ל בכמה מקומות, ואחד מהם הוא לעניין התפילה: מובא בליקו"מ (תורה ב סעיף ו), כי כל תפילה ותפילה שכל אחד מתפלל הוא בחינת איבר מהשכינה, שהם איברי המשכן. וכל התפילות [של כלל ישראל] – הצדיקים שבכל דור ודור, הם מעלים אותם ומקימים אותם, ובונים קומתה של השכינה, עד שישתלם שיעור קומה, אז יבוא משיח, וישלים אותה, ויקים אותה בשלימות! זאת אומרת, שמכל תפילה ותפילה של כל אחד ואחד מאיתנו, נבנית קומת השכינה, ומקרבת הגאולה, שהרי בהשלים קומתה של השכינה – תבוא הגאולה! אם כן, איך יכול האדם לומר: מה אני פועל בתפילתי, או במעשי הטובים?

עלינו להאמין, שכל תפילה ותפילה, וכל מעשה טוב שיהודי עושה – פועל ועושה למעלה תיקונים עצומים. רק לצורך הבחירה, הקדוש ברוך הוא העלים זאת מאיתנו, ואין באפשרותינו "לראות" במוחש בזמן הגלות מה אנחנו פועלים. אבל מה שאיננו רואים, אין זה גורע כלל ממה שנעשה בפועל בעולמות העליונים. כמו שרבינו ז"ל התבטא ואמר, שאם יהפכו יהודי, יראו שבכל גיד וגיד שלו תלויים אלפים ורבבות עולמות בלי שיעור, ואם כן ברור הוא, שבכל פעולה ופעולה שיהודי עושה, הוא פועל בזה גדולות ונצורות. והזכרנו בעבר, שרבינו ז"ל אמר פעם למוהרנ"ת ז"ל: "אתה יש לך אמונה ב-ה', אבל חסרה לך אמונה בעצמך", היינו שיהודי צריך להאמין גם בעצמו, שיש בכחו לפעול במעשיו הטובים, ושהוא בפועל – פועל ומתקן תיקונים נפלאות בעולמות עליונים, וזה יתן לו את הכח להמשיך ולהתחזק במעשיו הטובים.

בע"ה בגליון הבא יובא חלק ב לתשובה זו

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

בס"ד ב"יה

משכן הקדושה

תשמישי קדושה במחירים מיוחדים!

טליתות קטנים וגדולים מכל הסוגים והגדלים תפילין מתודרות כולל אביזרים והגהה מזוזות בכל הגדלים כולל בתים והגהה אומניות בקלף 'למנצח' יאשת חיל ברכת הבית וכדומה סטים לבר מצוה פתילות כיסויים

רמי 050-3022212